

L'OPINIÓ DELS PARTITS POLÍTICS

CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR

JA FA MOLT QUE PASSA DE TACA D'OLI!

Fa un any enrere ens preparàvem per l'acte més gran de desobediència que hem realitzat com a poble en els darrers anys. Amb més o menys encert arribem a l'1 d'octubre i, malgrat les hòsties, ens en sortim.

I ja està. L'únic que estava més o menys planificat era fins al primer d'octubre. Tothom està en xoc per la resposta repressiva de l'estat espanyol. Un naïf govern de la Generalitat també. I Espanya inicia la clàssica espiral repressiva segons el vell patró: et tanquen a la presó, et persegueixen políticament, et marginen i criminalitzen una opció política. I al final, acabem demanant l'acostament. O que els hi aixequin la presó preventiva. Ningú ja no parla de com aconseguir la independència a curt termini. Els partits amb responsabilitats de govern no han explicat cap pla. No hi ha cap full de ruta. Només hi ha gestos, reunions i declaracions pujades de to.

Des del gener, amb els mil debats d'investidura sobre la figura de Puigdemont, la CUP ve demanant planificar una

estratègia comuna que passi més enllà de la restitució del President. Que representi un vertader full de ruta cap a la República Catalana. Cas omís. Els dos actors principals s'han centrat en el debat sobre la constitució del Govern i el repartiment d'àrees de l'executiu. Repartiment de carteres. Les crides han estat constants i la resposta sempre nul·la. Sovint, s'albira un pacte entre els homes forts d'un i altre partit quan hi ha hagut alguna picabaralla pública. Vella política de despatx. Però mentrestant, el fons de la qüestió continua sense resoldre's: com trenquem amb el règim del 78 i arribem a la plena independència.

Per la CUP, seguirem insistint en la importància que TOT el bloc republicà s'assegui en una taula, analitzi què va passar a l'octubre i al novembre per compartir encerts i errors i concreti propostes d'acció en clau rupturista i republicana.